

—Καθῆκον ἡμῶν ἀπαραίτητον κρίνομεν ἵνα δημοσίᾳ καὶ πάλιν ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς ἅπαντα τὸν Ἑλληνικὸν τύπον, ὅστις οὐχὶ μόνον ἐκαστοτε ἀνγγέλλει τὴν ἐκδοσιν τῶν φυλλαδίων τοῦ «Ζακυνθίου Ἀνθῶνος» ἀλλὰ καὶ μετ' ἐπαίνων συστάει τοῖς φιλομουσίσι τὸ μικρὸν μᾶς περιοδικόν. Ἡ εὐμενὴς πρὸς ἡμᾶς αὕτη διαγωγὴ μερίστην ἡθικὴν ἀπορῶν ἐφ' ἡμῶν ἐξασκουσα, μᾶς παροτρύνει, ὅπως προσπαθήσωμεν νὰ φανῶμεν ἀντάξιοι τῶν ἐπαίνων αὐτοῦ.

Ἰδιαίτεράν δὲ μνήμην ποιοῦμεθα τῆς ἀξιοτίμου Συντάξεως τῆς «Νέας Ἡμέρας» ἀξιώσεως ἡμᾶς τῆς μετὰ τοῦ σπουδαιοτάτου φύλλου τῆς ἀνταλλαγῆς.

—Δύο ἐπιστολαὶ προσερχόμεναι ἡ μὲν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως παρὰ τοῦ κ. Ε. Θωμᾶ, ἡ δὲ ἐκ Κερκύρας παρὰ τοῦ κ. Σ. Ι. Β. Δε-Βιάζη καὶ περιέχουσαι ἄρθρα πρὸς καταχώρισιν ἐν τῷ «Ζακυνθίῳ Ἀνθῶνι» ἀπωλέσθησαν· ἐπίσης καὶ δολιχῆρος ὁ Β'. τόμος αὐτοῦ πεμπόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς τὸν ρηθέντα κ. Ε. Θωμᾶν, μετ' ἀπορίας μας ἐμάθομεν ὅτι δὲν ἔφθασεν εἰς τὸν πρὸς ὄν ὅρον· ἐπίσης δὲν ἐλάβομεν φάκελλον γαλλικῶν ἐφημερίδων σταλέντων ἡμῖν ἐκ Παρισίων· θερμῶς ὅθεν συνιστῶμεν τῇ ἀξιοτίμῳ Διευθύνσει τῶν Ταχυδρομείων ὅπως ρίψῃ βλέμμα εἰς τὴν ἀπὸ τινος ἐπικρατοῦσαν εἰς αὐτὰ ἀκαταστασίαν, διότι κατέστη πλέον ἀνυπόφορος ἡ οἰκτρὰ οὕτη κατὰστασις, ἀγνοοῦντος τοῦ στερουμένου εἴτε ἐπιστολῆς εἴτε βιβλίου ποῦ ν' ἀποταθῇ.

—Ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ ἀνηγγείλαμεν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις ὅτι ὁ φίλος ἡμῶν κ. Ἀνδρ. Μαρτζώκης ἀξιεπαινον πρωτοβουλίαν λαβὼν ἀπέστειλε πρὸς τὸν Κ. οὐ Χιώτην ἐπιστολὴν, δι' ἧς τὸν παρεκάλει ὅπως οὗτος ἐνεργήσῃ παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις ἵνα μετενεχθῶσιν ἐνταῦθα ἐκ Πύργου τὰ λείψανα τοῦ Ζακυνθίου ποιητοῦ Γουζέλη. Μετὰ χαρᾶς σήμερον ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ κ. Χιώτης ἐπιδοκιμάσας, ὡς ἦν ἐπόμενον, τὴν εὐγενῆ ταύτην αἴτησιν ἀπηύθυνε σχετικὴν ἀναφορὰν τῷ κ. Δημάρχῳ δημοσιευθεῖσαν ἐνταῦθα ἐκδιδομένῳ «Ἀγῶνι».

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΖΑΚ. ΑΝΘΩΝΟΣ

Δὲ Μ. Ζάκυνθον. L'uomo deve vivere per l'onore e per la società. — Προσφιλεῖ κ. Δ. Α. Ζάκυνθον. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ κἀνῃ «Ἄν τὸν βράχον, ὁποῦ ἀρίνει κάθε ἀκάρηστο νερὸ εἰς τὰ πόδια του νὰ χύνῃ εὐκολόσβυστον ἀπρὸς.» — Συνδρομητὴν Ἀνθῶνος, Ζάκυνθον. Βλέπομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ὁ ἡμέτερος εἰσπράκτωρ κατέστη, δι' ἐσχ, ἐνοχλητικώτατος, πλὴν ἀνάγκη πᾶσα νὰ ὑπομένῃτε μέχρις οὗ τὸν ἀντικαταστήσωμεν διὰ τινος δικαστικοῦ κλητῆρος (...). — Κ. Α. Ζάκυνθον. «Ὁ Θεὸς δὲν λησμονεῖ τὰς πτωχὰς δεσμώτιδας... δίδει καὶ εἰς αὐτὰς μίαν ἡλιακὴν λαμπρότητα Του...» κ. Σ. Ι. Δ. Β. Κέρκυραν. Ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν καὶ περιμένομεν τὰ ἀντίγραφα τῶν ἀπολεσθέντων... — κ. Ι. Κ. Κέρκυραν. Συστημένην ἐπιστολὴν σας ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν καὶ διατελοῦμεν πρόθυμοι. — κ. Γ. Σ. Ἀθήνας. Λάβετε ἐπιστολὴν ἀπὸ Σ. Κ. (φοιτητὴν). — κ. Κ. Π. Ὁδησόν. Ἐν τῷ προσεχεῖ εὐχαρίστως. — κ. Φ. Μ. Κων(σταντι)πολιν. Τελευταίαν σας ἐλάβομεν, θὰ λάβομεν καὶ ἄλλην; — κ. Ε. Θ. Κων(σταντι)πολιν. Ὡς φαίνεται μᾶς παρκαλουθεῖ ἡ σκιὰ del Boscò. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι καὶ σπουδαία καὶ γελόια. — κ. κ. Α. Π. Παρισίους, Χ. Ρ. Λονδίνον, Δ. Κ. Λιβερπούλιν καὶ Ι. Α. Φ. Κεφαλληνίαν. Ἀπαντῶμεν ἰδιαίτερώς κ. Δ. Η. Ζάκυνθον. Πιστεύομεν ὅτι ἡ καλὴ σας ψυχὴ θὰ ἐπιτρέψῃ ἡμῖν καὶ ἐτέραν ἀναβολὴν. — κ. Δ. Κ. Ζάκυνθον. Διότι ὑπάρχει κατὰστασις τις ἀσκητισμοῦ, ἀδράνεια τις ἡθικὴ, καθ' ἣν ἡ ψυχὴ, οὐδετέρα πρὸς ὅλα τὰ περὶ αὐτὴν ὡς ἐκ τῆς αἰμωδίασέως τῆς, ξένη πρὸς τὰ πράγματα τῆς ζωῆς, δὲν ἀντιλαμβάνεται, ἐξαιρουμένων τῶν σεισμῶν τῆς γῆς καὶ τῶν κατακλυσμῶν, οὐδεμιᾶ τῶν ἀνθρωπίνων ἐντυπώσεων, εἴτε εὐαρέστου, εἴτε δυσχερούς.